

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1956 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3, art. 77 ust. 3 i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 i z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób wykonujących świadczenia w zakresie:

- 1) przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu;
- 2) gremplarni, młynów, olejarni oraz wiatraków;
- 3) handlu;
- 4) transportu osobowego (konnego i mechanicznego -- w tym również autobusów), transportu towarowego (konnego) i bagażówek oraz transportu wodnego;
- 5) wypożyczalni książek;
- 6) magli (elektrycznych i ręcznych), zakładów gastronomicznych bez prawa sprzedaży alkoholu, dekatyzowania, farbowania galanterii skórzanej, obuwia zamkowego i skórek futerkowych, fotoplastikonów, naprawiania (cerowania) odzieży, bielizny, chodników, peleryn deszczowych, śniegowców i worków, obciążania pasków od sukien, klamer i guzików, odkażania telefonów, odnawiania (odświeżania) obuwia i galanterii skórzanej, plisowania, prania bielizny, przepisywania na maszynie, przeprowadzania dezynfekcji, repasacji pończoch (podnoszenie oczek), robót ręcznych, węg osobowych i wozowych, wypożyczalni i przechowalni rowerów, czyszczenia pierza, czyszczenia okien oraz czyszczenia dołów kłocznych i kanałów, jeżeli te rodzaje działalności są wykonywane w warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1, odpłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) zatrudniają przy wykonywaniu (nie licząc małżonka):
  - a) świadczeń w zakresie przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych

oraz przemysłu wydobywania torfu -- nie więcej niż cztery osoby,

- b) świadczeń w zakresie transportu towarowego (konnego) -- nie więcej niż dwie osoby,
  - c) świadczeń w zakresie młynów, wiatraków oraz zakładów gastronomicznych -- nie więcej niż jednego pracownika najemnego i jednego członka rodziny,
  - d) pozostałych świadczeń wymienionych w § 1 -- nie więcej niż jednego pracownika najemnego bądź jednego członka rodziny;
- 2) osiągnęły w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót w stosunku rocznym, a w roku podatkowym obrót -- nie przekraczający przy wykonywaniu świadczeń w zakresie:
    - a) przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu -- kwoty 660.000 zł.
    - b) handlu oraz zakładów gastronomicznych -- kwoty 540.000 zł,
    - c) transportu towarowego konnego -- kwoty 180.000 zł,
    - d) transportu osobowego (konnego i mechanicznego -- w tym również autobusów), transportu wodnego oraz bagażówek -- kwoty 150.000 zł,
    - e) pozostałych świadczeń wymienionych w § 1 -- kwoty 120.000 zł;
  - 3) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej.

2. Za członków rodziny uważa się małoletnie: dzieci własne, przysposobione, pasierbów, dzieci obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwa-

hidów lub utracili ponad 45% zdolności zarobkowania albo przekroczyli 60 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, i 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety.

§ 3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również w przypadkach, gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez współników, o ile łączna ilość współników oraz zatrudnionych sił najemnych i członków rodziny nie przekracza ilości osób określonych dla poszczególnych rodzajów świadczeń w § 2 ust. 1 pkt 1.

§ 4. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są do uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 5. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze świadczeń objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z tych innych źródeł przychodów stosuje się skalę podatkową, odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich przychodów (łącznie z dochodem ze źródeł objętych ryczałtem).

2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w przypadkach, gdy rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego. O zmianie wysokości ryczałtu orzeka w oparciu o materiał dowodowy komisja podatkowa działająca przy udziale przedstawiciela właściwego zrzeszenia przemysłu, handlu lub usług.

3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy wykonujący świadczenia w zakresie handlu obowiązani do wydawania i przechowywania zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym rachunków stwierdzających sprzedaż wyrobów są również obowiązani do przechowywania kopiałów wydawanych rachunków oraz do przechowywania rachunków na zakupiony towar.

§ 6. 1. Podatnicy objęci przepisami niniejszego rozporządzenia opłacają ryczałt, jeżeli przy składaniu deklaracji o uzyskanie karty rejestracyjnej zgłoszą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. W razie niezgłoszenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 7. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego zrzeszenia przemysłu, handlu lub usług.

2. Komisja podatkowa orzeka o zaliczeniu do ryczałtu oraz o wysokości tego ryczałtu.

3. Komisja podatkowa może orzec o odmownym załatwieniu wniosku podatnika o przyznanie mu ryczałtu, jeżeli podatnik nie odpowiada warunkom określonym w §§ 1—3; w tym przypadku komisja przekazuje sprawę organowi finansowemu celem opracowania wniosku o ustalenie podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

4. Przy wydawaniu orzeczeń bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu.

§ 8. 1. Organ finansowy — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — może obniżyć wysokość ryczałtu dla osób:

1) które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat, oraz dla osób, które zostały uznane za inwalidów lub które utraciły ponad 45% zdolności zarobkowania — do 50% pod warunkiem niezatrudniania w zakładzie innych osób prócz małżonka, a w braku małżonka — prócz jednej osoby pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym;

2) które zatrudniają inwalidów lub osoby, które utraciły ponad 45% zdolności zarobkowania — do 10% na każdego inwalidę.

2. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu nie uwzględnia się przerw w działalności gospodarczej podatnika, z wyjątkiem przerw spowodowanych stanem technicznym wiatraków, młynów oraz pojazdów mechanicznych.

§ 9. Organ finansowy zawiadamia podatnika o orzeczeniu komisji podatkowej.

§ 10. 1. Od decyzji w sprawie zaliczenia do ryczałtu lub w sprawie jego wysokości przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego zrzeszenia przemysłu, handlu lub usług w obecności podatnika. Jeżeli podatnik na wezwanie nie zgłosi się, odwołanie może być rozpatrzone i w jego nieobecności.

3. Od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi w terminie dwutygodniowym prawo zrzeczenia się ryczałtu bądź zażądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie bądź niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — orzeczenie komisji podatkowej staje się prawomocne.

4. W razie zrzeczenia się opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym przypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 11. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Do czasu doręczenia orzeczenia ustalającego ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeżeli wpłacona kwota okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy orzeczenia ustalającego ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstałą różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o orzeczeniu.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń, spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, awarią, remontem, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, trwającej nieprzerwa-

nie co najmniej 15 dni — nie pobiera się ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości 1/30 miesięcznej raty ryczałtu za każdy dzień przerwy. Warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie siedmiu dni po dniu powstania okoliczności powodujących przerwę.

4. W razie rozpoczęcia w ciągu roku podatkowego wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty ryczałtu powstałe poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

5. W razie zaprzestania w ciągu roku wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po zaprzestaniu wykonywania świadczeń.

§ 12. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są zawiadomić organ finansowy w terminie siedmiu dni o zmianach, jakie powstały w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku:

- 1) które uzasadniają powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych;
- 2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania świadczeń oraz o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń.

§ 13. 1. Podatnicy opłacający ryczałt na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatek obrotowy i podatek dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu z wyjątkiem warunku, o którym mowa w pkt 2 lit. c); w tych przypadkach wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca następującego po powstaniu wymienionych okoliczności;
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
  - a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku (§ 6) lub zawiadomieniu (§ 12) bądź stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisów w zakresie wydawania i przechowywania rachunków (§ 3),
  - b) niezawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do opłacania ryczałtu,
  - c) przekroczenia granicy obrotu określonej w § 2 u.d. 1 pkt 2 i zawiadomienia o tym organu finansowego.

2. Organ finansowy orzeka o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej działającej przy udziale przedstawiciela właściwego zezeszenia przemysłu, handlu lub usług.

3. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za

okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

4. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) wyłączenie z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od ciążącej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

5. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś na podatek obrotowy.

6. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek (ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c) obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po doręczeniu decyzji o wyłączeniu z ryczałtu.

§ 14. 1. Zmiana wysokości ryczałtu następuje w trybie przewidzianym w § 13 ust. 2:

- 1) w razie zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń oraz o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń — poczynając od miesiąca, w którym miały miejsce okoliczności uzasadniające zmianę,
- 2) w razie niezawiadomienia o zwiększeniu stanu zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń lub o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń powodujących wyższą opłatę — za cały rok podatkowy.

2. Orzeczenie zmieniające wysokość ryczałtu powinno zawierać datę, od której następuje zmiana.

3. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o kwotę, o jaką należałoby ograniczyć ryczałt, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

4. Od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 10 złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

§ 15. W zakresie przesuwania i przywracania terminów przewidzianych w rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 i z 1956 r. Nr 55, poz. 252).

§ 16. Na wniosek podatników wykonujących świadczenia w zakresie transportu (§ 1 pkt 4), zgłoszony w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia rozporządzenia, ryczałt może im być ustalony za 1956 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich